

Konklusion

- 1) Udtrykket »miljøoplysninger« i artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF skal fortolkes således, at det omfatter oplysninger, der er indgivet under en national procedure til godkendelse eller udvidet godkendelse af et plantebeskyttelsesmiddel med henblik på at fastsætte den maksimale mængde af et skadedyrsbekæmpelsesmiddel, bestanddele heraf eller nedbrydningsprodukter heraf, der kan tillades i føde- eller drikkevarer.
- 2) Bestemmelserne i artikel 14, første afsnit, i Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler skal med det forbehold, at en situation som den i hovedsagen ikke henhører under situationerne opregnet i artikel 14, andet afsnit, i direktiv 91/414, fortolkes således, at de kun finder anvendelse, såfremt forpligtelserne ifølge artikel 4, stk. 2, i direktiv 2003/4 ikke tilsidesættes.
- 3) Artikel 4 i direktiv 2003/4 skal fortolkes således, at den i denne bestemmelse foreskrevne afvejning af de offentlige interesser, der varetages ved udlevering af miljøoplysninger, og de særlige interesser, som varetages ved at afslå udlevering, skal foretages i hvert enkelt tilfælde, der forelægges de kompetente myndigheder, selv hvis den nationale lovgiver ved en generel bestemmelse fastlægger kriterier, som kan lette denne sammenlignende vurdering af de pågældende interesser.

(¹) EUT C 267 af 7.11.2009.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 16. december 2010 — Macdonald Resorts Limited mod The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Session (Skotland), Edinburg — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-270/09) (¹)

(Moms — sjette direktiv 77/388/EØF — fritagelser — artikel 13, punkt B, litra b) — udlejning af fast ejendom — salg af kontraktuelle rettigheder, der kan indløses til en midlertidig brugsret til ferieboliger)

(2011/C 55/14)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Session (Skotland), Edinburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Macdonald Resorts Limited

Sagsøgt: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Court of Session (Skotland), Edinburg — fortolkning af artikel 9, stk. 2, litra a), og

artikel 13, punkt B, litra b), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — fritagelse for udlejning af fast ejendom — salg af pointrettigheder gennem en ferieklub, der giver ret til at benytte en feriebolig i en begrænset periode i et givet år

Konklusion

- 1) Tjenesteydelser, som leveres af en erhvervsdrivende som sagsøgeren i hovedsagen inden for rammerne af en ordning som den i hovedsagen omhandlede »optionsordning«, skal kvalificeres på det tidspunkt, hvor en kunde, der deltager i en sådan ordning, indløser de rettigheder, som han oprindeligt har erhvervet, til en tjenesteydelse, der tilbydes af denne erhvervsdrivende. Hvis disse rettigheder indløses til indkvartering på et hotel eller en midlertidig brugsret til en bolig, er disse ydelser tjenesteydelser vedrørende fast ejendom som omhandlet i artikel 9, stk. 2, litra a), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som ændret ved Rådets direktiv 2001/115/EF, hvis leveringssted er det sted, hvor dette hotel eller denne bolig er beliggende.
- 2) Ved en ordning som den i hovedsagen omhandlede »optionsordning«, hvor kunden indløser de rettigheder, som han oprindeligt har erhvervet, til en midlertidig brugsret til en bolig, er den pågældende tjenesteydelse udlejning af fast ejendom som omhandlet i artikel 13, punkt B, litra b), i sjette direktiv 77/388, som ændret ved direktiv 2001/115, [hvortil artikel 135, stk. 1, litra l), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem nu svarer]. Denne bestemmelse forhindrer dog ikke medlemsstaterne i at undtage denne tjenesteydelse fra afgiftsfritagelsen.

(¹) EUT C 267 af 7.11.2009.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 22. december 2010 — DEB Deutsche Energiehandels- und Beratungsgesellschaft mbH mod Bundesrepublik Deutschland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Kammergericht Berlin — Tyskland)

(Sag C-279/09) (¹)

(Effektiv domstolsbeskyttelse af rettighederne i henhold til EU-retten — adgang til domstolsprøvelse — fri proces — nationale regler om afvisning af fri proces til juridiske personer i mangel af »almen interesse«)

(2011/C 55/15)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Kammergericht Berlin

Parter i hovedsagen

Sagsøger: DEB Deutsche Energiehandels- und Beratungsgesellschaft mbH

Sagsøgt: Bundesrepublik Deutschland

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Kammergericht Berlin — fortolkning af effektivitetsprincippet — spørgsmålet om en national ordning, hvorefter juridiske personer ikke meddeles fri proces i mangel af »almen interesse« — søgsmål med påstand om, at en medlemsstat er ansvarlig for forsinket gennemførelse af fællesskabsdirektiver

Konklusion

Princippet om effektiv domstolsbeskyttelse som fastslået i artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder skal fortolkes således, at det ikke er udelukket, at det påberåbes af juridiske personer, og at fri proces, der bevilges i henhold til dette princip, bl.a. kan omfatte fritagelse for betaling af forskud på retsafgift og/eller advokatbistand.

Det påhviler i denne forbindelse den nationale ret at undersøge, om betingelserne for bevilling af fri proces udgør en begrænsning af retten til adgang til domstolsprøvelse, som gør denne ret indholdsløs, om de har et lovligt formål, og om der er rimelig forholdsmæssighed mellem de anvendte midler og det forfulgte mål.

I forbindelse med denne vurdering kan den nationale ret tage hensyn til tvistens genstand, om sagsøgeren har rimelig udsigt til at få medhold, sagens betydning for sagsøgeren, det gældende retsgrundlags og procedurernes kompleksitet samt sagsøgerens mulighed for effektivt at forsvare sin sag. Med henblik på at vurdere forholdsmæssigheden kan den nationale ret ligeledes tage hensyn til størrelsen af de sagsomkostninger, der skal betales på forskud, og til, hvorvidt disse eventuelt udgør en uoverstigelig hindring for adgangen til domstolsprøvelse eller ej.

Hvad særligt angår juridiske personer kan den nationale ret tage hensyn til disses situation. Retten kan således bl.a. tage hensyn til den pågældende juridiske persons selskabsform og til, om der er tale om en erhvervsdrivende juridisk person eller en juridisk person uden gevinst for øje, samt til selskabsdeltagerens eller kapitalejernes økonomiske styrke og disses mulighed for at fremskaffe de beløb, der er nødvendige for at anlægge et søgsmål.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 7. december 2010 — straffesag mod R (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-285/09) ⁽¹⁾

(Sjette momsdirektiv — artikel 28c, punkt A, litra a) — momssvig — afslag på momsfrigørelse af levering af goder inden for Fællesskabet — sælgers aktive medvirken til svig — medlemsstaternes beføjelser inden for rammerne af bekæmpelse af svig, unddragelse og misbrug)

(2011/C 55/16)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Part i hovedsagen

R

procesdeltagere: Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof og Finanzamt Karlsruhe-Durlach

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesgerichtshof — fortolkningen af artikel 28c, punkt A, litra a), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1), således som ændret — momssvig — afslag på fritagelse for afgift af omsætning opnået ved levering af goder inden for Fællesskabet — sælgers aktive medvirken til svigen

Konklusion

Under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede, hvor en levering af goder inden for Fællesskabet faktisk har fundet sted, men leverandøren ved leveringen har skjult den faktiske modtagers identitet, for at denne kunne unddrage sig betalingen af merværdiafgiften, kan den medlemsstat, hvorfra leveringen inden for Fællesskabet er blevet afsendt, på grundlag af de beføjelser, som tilkommer den i medfør af første sætningsled i artikel 28c, punkt A, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som ændret ved Rådets direktiv 2000/65/EF af 17. oktober 2000, afslå afgiftsfrigørelse med hensyn til denne transaktion.

⁽¹⁾ EUT C 267 af 7.11.2009.

⁽¹⁾ EUT C 267 af 7.11.2009.